

The American Conservative: SVET POTREBUJE SKUTOČNÝCH MUŽOV

- CZ24 News | 26. června 2022

SVET: Odvážny, ušľachtilý, silný, lojálny a elegantný muž je lepšou spoločnosťou ako zbabelý, hanebný, mäkký, nelojálny a sebavedomý muž.

Z toho dlhého zoznamu absurdných vecí, ktoré som v živote urobil, bolo možno najabsurdnejšie študovať sociológiu. Podľa P. J. O'Rourkeho **sociológia je jedným z tých vysokoškolských odborov, ktoré vymysleli liberáli, „aby dokázali, že za nič nemôže nikto“.**

Počas rokov štúdia sa mi podarilo objaviť, **ako si ľavica konštruuje svoje diskurzy a neexistujúce predmety na univerzitách, snažiac sa podporiť neprirodené spôsoby života akademickými teóriami.**

Sociológia je veda, ktorá venuje milióny strán ospravedlňovaniu toho, že muži a ženy sú sociálne konštrukcie, a nie biologické fakty, aj keď každému negramotnému pozorovateľovi by stačilo dôverovať svojmu zraku, aby zistil, že príroda má v tejto veci svoje vlastné predstavy.

Giddensova sociológia, hlavný manuál tejto disciplíny, **trávi veľa strán rozprávaním o pohlaví a sexualite.** Nie je prekvapujúce, keď zistím, že všetko, čo som kedysi študoval a čo v tom čase vyzeralo ako sci-fi, sa teraz hrá v tlači, na ulici, na Netflixe a v každej inej kultúre, ktorú nájdete.

Podstata prichádza v prvom odseku, kde nám Giddens rozpráva o prípade boxera, dvakrát ženatého a s niekoľkými deťmi, ktorý sa vo veku 71 rokov rozhodol stať ženou. Ak sa nad tým zamyslíte, začať kapitolu o sexualite príbehom chlapa so zvláštnosťou, ktorá predstavuje mizivé percento populácie – ľudí, ktorí sa necítia dobre s tým, čo majú medzi nohami – je manipulatívne a odráža vážnu nedostatok akademickej prístnosti. Vždy som sa chcel Giddensa spýtať: Ak je telo „sociálny konštrukt“, čo je potom do pekla sociológia?

Po Giddensovi R. W. Conellová, predstaviteľka bdelého feminizmu, ponorí do sveta mužskosti. Rozlišuje medzi dominantnou a „hegemonickou maskulinitou“, ktorej príkladom sú muži ako Arnold Schwarzenegger a Donald Trump; „spolupracujúca mužskosť“ prítomná u mužov, ktorí nemajú túžbu byť „hegemonickými“ vo svojom verejnom živote, ale správajú sa tak vo svojom rodinnom prostredí; a to, čo Giddens nazýva „homosexuálna maskulinita“, ktorú nazýva „opakom autentického muža“.

Autor tiež poukazuje na to, že „**hegemonická mužskosť**“ ťaží zo „zdôraznenej ženskosti“, ktorú očierňuje. Giddens tvrdí, že „stresová ženskosť“ vyjadrujú poddajné ženy, ktoré sa obmedzujú na uspokojovanie túžob svojich mužov. Ak sú mladé, spája tie ženy so sexuálnou vnímavosťou a ak sú staršie, tak s materstvom. Ako to často býva, vôbec neberie do úvahy možnosť, že ženy sa môžu slobodne rozhodnúť robiť so svojím životom, čo chcú. Pasca, do ktorej sa táto autorka a

všetci zástancovia bdelého feminizmu chytili, vychádza z dvojitej lži: popierania biológie a pohrdania mužskými hodnotami.

Paradoxne vo svojom vyzdvihovaní feminizmu požadujú, aby ženy prijali tie isté mužské roly, ktoré zakazujú mužom, vrátane schopnosti dominovať a individuálnej slobody. V skutočnosti preto sú prebudené feministky vo vojne: je nekonzistentné pohrdať vlastnosťou u mužov a vyzdvihovať ju u

žien.

Všetky tieto teórie, rozšírené vo vysokoškolských učebniciach, sú už prítomné v našom politickom diskurze. Tvoria súčasť agendy identity, ktorú vnucuje kultúrna a politická ľavica. V tejto bitke sú muži často zahnaní do kúta, obviňovaní zo zločinov, ktoré nespáchali, uvrhnutí do tieňa podozrenia a zviazaní predsudkami vo vzťahoch so ženami.

V mnohých krajinách je svedectvo žien uprednostňované pred mužským. Napríklad Španielsko práve schválilo zákon, ktorý rozširuje definíciu sexuálneho napadnutia tak, aby zahŕňala porušenia definícií súhlasu v štýle kampusu. Súdy boli následne presýtené tisíckami falošných obvinení. Kto by to ušil?

Aby som vyvážil svoje čítanie Giddensa, obrátil som sa ku **knihe z roku 1870** s názvom Muži ako súdení ženami, v ktorej sú zhrnuté najlepšie texty napísané ženami o mužoch, ktoré poukazujú na to, čo sa im na nich páči, a vyzdvihujú ich rôzne prednosti.

Hodnoty, ktoré u mužov hľadajú, sú skrátka tri: lojalita, svedomie a odvaha. Nikde sa prekvapivo neobjavujú veci ako rodová fluidita, citlivosť či submisivita. A čo sa týka rovnosti, ďalšou novinkou je vízia knihy: jej autori obhajujú tvrdenie, že neexistuje nič také ako mužská alebo ženská nadradenosť a že príroda dala obom pohlaviom tú správnu mieru rovnosti.

Bez toho, aby boli vystavené súčasným ideologickým tlakom, ženy v antológii hovoria neviazane – a s obrovskou tvrdosťou – o mužoch, ktorí si uzurpujú typické ženské hodnoty, možno pri hľadaní fiktívnej rovnosti. „Muž-žena nemá ani hodnotu jedného, ani cnosti druhého,“ hovorí jedna zo žien. „Je negáciou dvoch pohlaví, je to bytosť bez mena, jedným slovom je to monštrum.“

C.S. Lewis, ktorý veľa riadkov venoval aj pochopeniu ľudského srdca, povedal, že gentleman musí prijať dva extrémny: byť „mužom krvi a železa“ a zároveň byť „ostýchavým, takmer panenským hosťom v sále, jemný, skromný, nenápadný muž“.

S takými mužmi je možné vytvoriť lepší svet.

S mužmi, ktorí sú stratení, obávajú sa porušovania súčasných progresívnych noriem identity, sú podriadení jednému alebo druhému a nie sú si istí svojou mužskosťou, nie je možné vybudovať nič, čo by sa nezrútilo: ani vzťah, ani rodina, ani profesionálny projekt, nie to národ.

Ak sa pozriete na rodovú legislatívu v krajinách po celom svete, ak si prečítate nedeľné časopisy a ak sa pozriete na trendy témy na Twitteri, uvidíte, že **všade sú muži pod tlakom, aby obmedzili svoju mužnosť**, ako keby to boli nejaké druhu jedu. Pravdou je, že nie je dôvod to brzdiť a že svet by bol bez mužských hodnôt horším miestom.

Ale je tiež mužské zachovať si pevné a lojálne priateľstvá alebo byť dobrým otcom. Odvážny, ušľachtilý, silný, lojálny a elegantný muž je lepšou spoločnosťou ako zbabelý, hanebný, mäkký, nelojálny a sebedomý muž. Niekedy sa zdá, že **dominantná progresívna ideológia** sa sprisaha proti mužom, no aj v tom sa mýlia. Pravdou je, že sa sprisahujú proti ženám.

Menej mužní muži znamenajú menej spokojné ženy – matky, ktoré musia byť doma matkami aj otcami; priateľky, ktoré nevedia plánovať a snívať okolo svojich partnerov, pretože sa ohýbajú a lámu ako slama; dochádzajúci, ktorí svoje miesto v metre neponúknu dáme; alebo priateľky, ktoré nevedia nájsť spoľahlivé a pokojné rameno, na ktorom by sa mohli vyplakať.

Samozrejme, je pohodlnejšie byť slameným mužom, jedným z tých, ktorí svoj nedostatok odvahy, snahy a ambícií skrývajú v honbe za feministickou verziou maskulinity, ktorá ho vedie k tomu, aby sa stal horším človekom a horšou spoločnosťou.

Je čas byť opäť mužmi - mužnými mužmi. Príroda zariadila, že sa dopĺňame a milujeme, bojovať proti tomu, ako to zamýšľa ľavica, môže viesť len k melanchólii.

Na presvedčenie byrokratov a zákonodarcov môžu nakoniec stačiť všetky knihy o sociológii na svete. Ale biológiu nemožno oklamať.

AUTOR: Itxu Díaz

[ZDROJ](#)

Překlad SKS